

HUDSON H9

Na Shot Show 2017 vzbudila značnou pozornost, ne-li poprask, nová pistole s názvem Hudson H9, přičemž typové označení vyjadřuje ráži 9 mm Luger. Pistole, kterou někteří experti považují za futuristickou, pochází z dílny stejnojmenné firmy, která zřejmě sama nebude o mnoho starší než její výtvar. Majitel či majitelé očividně patří k zástupu těch, kteří doufají, že z ničeho vybudují něco. To se podaří jen málokomu, ale určitě ne někomu, kdo to alespoň jednou nezkusí...

O historii firmy Hudson Manufacturing LLC z Temple (Texas) či původu a předchozí praxi jejích majitelů se nám nepodařilo téměř nic dohledat. V americkém celounijním reportu BATFE o výrobě zbraní za rok 2015 není tato firma ani uvedena, za rok 2016 nejsou ještě úplná data zveřejněna. Na druhou stranu víme, že se jedná o rodinný podnik, v jehož čele stojí válečný veterán Cy Hudson a Lauren Hudsonová, která vystupuje jako ředitelka.

Hybrid

A tak alespoň uvedme jejich vlastní slova o sobě: „V roce 2013 jsme se pustili do vývoje našich zbraňových systémů a položili jsme si otázku – proč by nešlo zkom-

binovat dvouřadý zásobník a spolehlivost Glocku včetně přímoběžného úderníku se spouští z devatenáctsetjedenáctky? Při hledání pomoci jsme se často setkávali se skepticismem a někdy byli dokonce zrazováni od naší vize. S hrubým obrázkem pistole myšlenka začala dostávat tvar, abychom ji pak na sklonku roku 2016 dokončili ve formě pistole H9.“

O firmě samotné to mnoho neřekne, ale snad aspoň známe podnikatelský záměr. Dají se však najít inzeráty na nábor nových pracovníků a soudě podle nich by texaská firma mohla být na vzestupu. Nabízejí se pozice jako *technik montáže, inženýr kvality nebo operátor CNC strojů pro druhou směnu*, takže to vypadá, že nějaká sériová (?) výroba už běží a snad

i roste. Pokud se tedy u nich nechodí na druhou směnu, zatímco první směna nemá do čeho píchnout.

Zatímco o firmě toho tedy mnoho nevíme, nová pistole Hudson H9 se těší neobyčejnému zájmu, takže o ní máme informací dostatek. Kdyby se vše mělo vystihnout v jedné větě, zopakovali bychom již zmíněný základní záměr firmy. Je to jakýsi hybrid kombinující platformu 1911 s glockoidy. Někteří recenzenti hovoří také o *kombinaci tradice a inovace*. Z devatenáctsetjedenáctky si tvůrci vypůjčili rukojeť – její sklon, všeobecný tvar, ale i některé konstrukční prvky. Rám totiž není plastový, jak je zvykem u moderních úderníkových pistolí, ale ocelový, opatřený klasickými střenkami standardních

rozměrů. Vroubkování přední a zadní plochy rukojeti dostalo podobu malých jehlánků.

Aby byla příbuznost s etalonovou coltovskou konstrukcí co největší, rukojeť má i díl napodobující dlaňovou pojistku spojenou s bobřím ocasem. V případě Hudsonu je to však jen čistě vzhledová a nefunkční záležitost. Na druhou stranu chybí coltovská plochá bicí pružina (resp. příslušná část „hlavní“ pružiny), stejně jako celá skupina kohoutu, což spolu s originální konstrukcí uzamykacího uzlu závěru umožnilo co nejvíc snížit osu hlavně ve vztahu ke střílejší ruce.

Konstrukční zajímavosti

Vnitřek pistole skrývá zajímavé překvapení. Ačkoliv tělo je ocelové, vnitřek přesto obsahuje oddělitelné „šasi“, které nejen nese vnitřní mechanismy, ale má také dva páry krátkých kolejniček pro vedení závěru, jinak typické pro „plastáky“. Třeba to má být příprava k alternativnímu nebo úplnému přechodu na plastové tělo. Ten by v tomto případě možná nebyl nějak mimořádně komplikovaný, protože celé konstrukční řešení je zjevně modulární.

Zbraň má uzamčený závěr s krátkým společným zákluzem, a to v moderním modifikovaném Browningově provedení; uzamyká se tedy nuceným výkyvem přibližně kvadratického zadku hlavně do rozšířeného výhozního okénka. Výkyv hlavně ovšem není řízen obvyklým článkem, kulisou nebo hákem dole pod nábojovou komorou, ale dvěma symetrickými háky po stranách hlavně s protějšky na předním konci přední dvojice lišt pro vedení závěru na rámu. To je další prvek vedoucí ke snížení osy hlavně ve vztahu ke střílejší ruce.

■ Pistole H9 není malá, ale i při dvouřadém zásobníku je plochá

■ Cy a Lauren Hudsonovi

Jak už bylo řečeno, tělo zbraně je vyrobeno z oceli, v tomto případě uhlíkové. Zato závěr, hlaveň a „šasi“ jsou z anti-korozní oceli. Použití ocelí se zákonitě odráží ve výsledné celkové hmotnosti těsně pod jeden kilogram, se kterou má H9 blíž k devatenáctsetjedenáctce než k plastáku. Pokud by tedy Hudson H9 měl mít ambice konkurovat na poli (moderních) služebních a obranných pistolí, trpěl by značnou nadváhou. Jako rovný s rovným by se mohl měřit pouze s Berettou 92. Tu lze ale zase jen stěží nazvat pistolí „moderní“. Z hlediska vnějších rozměrů by naopak H9 zapadl mezi ostatní zbraně služebního typu velmi dobře. Díky extrémně nízké položené hlavní a tím i nízkému závěru by se pyšnil nejnižší celkovou výškou při zachování plnohodnotného úchopu.

Co se týká zásobníku, zvolili tvůrci modernější z obou cest – namísto ortodoxního jednořadého použili dvouřadý s jednořadým vyústěním a kapacitou 15 nábojů 9 mm Luger. Výhodou není jen vyšší kapacita, ale i zúžení v oblasti vyústění, což usnadňuje navedení do zásobníkové šachty. Pro případ zablokování není zásobník opatřen nosem na patce přesahujícím rukojeť, ale polovičním důlkem či půlobloukem vyříznutým na patě rukojeti a odpovídajícím polovičním důlkem na polymerové patce zásobníku vpředu.

Nejmarkantnější novinkou neortodoxní konstrukce, která je chráněna sedmi patenty, je ovšem přední část rámu před lučičkem. Nevypadá zrovna jako M1911, ale ani jako Glock apod. Je totiž nezvykle vysoká. Mohli bychom si myslet, že vzniklý prostor slouží k umístění svítilny nebo laserového zaměřovače. Ve skutečnosti však motivací bylo dostat co nejnižší vratnou pružinu. Její síla tak působí do rámu níž, než je zvykem, a podle všeho se tím snižuje zdvih ústí hlavně při výstřelu. Proč je vodítko pružiny zašroubováno do rámu, takže nejde sestava volně vyjmout, se opět můžeme jen domýšlet. Ale určitě tím ubude jeden díl, se kterým by se muselo manipulovat při demontáži. Navíc také odpadne přemýšlení, zda je jedno, nebo ne, kterou stranou se pružina vkládá do závěru při zpětné montáži.

Bylo to každopádně i díky pozici vratné pružiny, že bylo možné posadit viditelně níž, než to mají ostatní, také celý závěr, a tím i osu hlavně. Výsledný atypický vzhled Hudsonu ještě zvýrazní případná svítilna a/nebo laserový zaměřovač; >>>

■ Na rozebrané zbrani je patrná řada neortodoxních prvků

zařízení se upevňuje na dnes už v této třídě a velikosti zbraní nepostradatelnou montážní lištu Picatinny.

Ovládání H9 jde s duchem doby. Plochou páčku záchytu závěru najdeme na obou stranách. Tlačítko vypouštění zásobníku je jenom na jedné straně, ale jak je dnes samozřejmostí, dá se snadno přehodit na druhou; v tomto případě na to každý uživatel stačí sám. Stačí pootočit šroubek s plochým zářezem o čtvrt otáčky, tlačítko vyjmout a přendat na druhou stranu, a šroubek otočit zpět. Pistole nemá žádnou manuální pojistku, v místě obvyklém pro páčku se však nachází zátka. Takže s možností doplnění nějaké pojistky se počítá, což ostatně i výrobce deklaruje a v zásadě doporučuje pro případy, kdy si zákazník vybral zbraň bez spoušťové pojistky. Ovládání se tím prý ještě víc přiblíží klasické devatenáctsetjedenáctce.

Bicí a spoušťový mechanismus je bez jakéhokoliv předepínání a pracuje tak samozřejmě pouze v jednočinném režimu. Spoušť představuje opět mix obou konstrukčních směrů. Její tvar i posuvný pohyb odpovídají Coltu M1911. Je však opatřena spoušťovou pojistkou, byť jinou, než mají ostatní zbraně, zejména glockoidy. Namísto úzkého jazýčku se kolem spodního čepu otáčí celá přední ploška spouště. Pojistka tak nevyvolává ve střelci pocit dodatečného elementu na spoušti, prst je v kontaktu

s celou jedolitou plochou bez rušivých výstupků. Firma však nabízí pistole H9 také bez spoušťové pojistky.

Odpor spouště je podle údajů výrobce nastaven na 20–23 N, některé recenze uvádějí o něco vyšší hodnotu. Chod je pak podle recenzentů velmi krátký (výrobce udává 2,9 mm, zřejmě bez uvažování počáteční dráhy samotné spoušťové pojistky), mimořádně hladký, s bodovým odpálením.

■ Konstrukce H9 je chráněna sedmi patenty

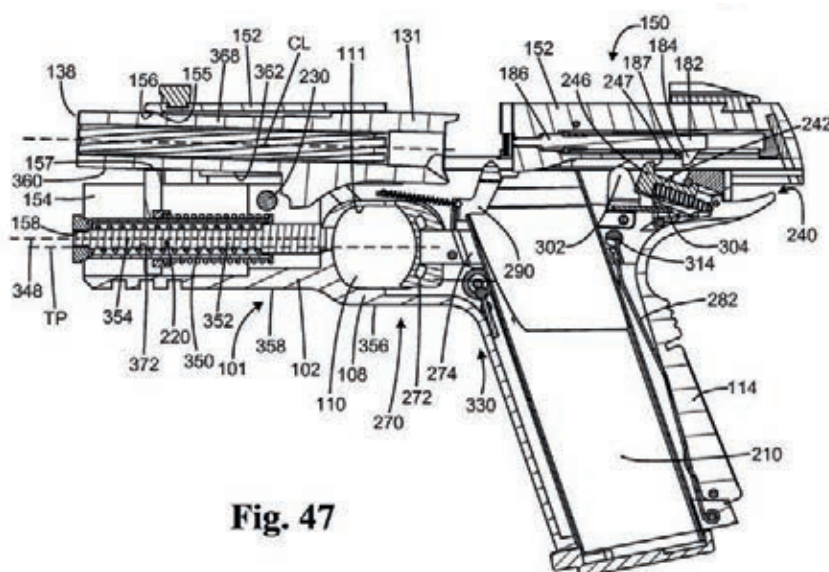

Fig. 47

H9 prý v tomto ohledu zdatně konkuruje H&K SFP9 nebo CZ P-10 C, pokud je nepředčí...

Na konstrukci závěru a mířidel už nic převratného nenajdeme, i to víčko vzadu na závěru vypadá nějak povědomě. Snad jen podélné vroubkování na horní ploše závěru nemá každá pistole. Mířidla jsou pevná, usazená v příčných rybinách, hledí s typickým „americkým“ zářezem ve tvaru U má zadní stranu zkosenou, jistě kvůli minimalizaci možnosti zachycení. Hranolová muška Trijicon je z pohledové strany zvýrazněna světlou barevnou tečkou. Odpovídající dvě tečky po stranách zářezu však na pohledové ploše hledí kupodivu nenajdeme, namísto toho je zdrsněna jemným vodorovným vroubkováním.

Také demontáž nepřináší žádné překvapení. Povysune se páčka spojovacího čepu a pootočí směrem dolů. Ostatní kroky se provádějí tak, jak je zvykem. Je ovšem nutné předem vypustit úderník pomocí stisknutí spouště, což už dnes bývá považováno za ne zrovna bezpečnou a žádanou operaci.

Uživatelské mouchy

Pistole H9 má výměnné střenky z polymeru G10 od firmy VZ a odnímatelný hříbet dole na rukojeti je vyroben z téhož materiálu; prozatím se hříbety nedodávají jako výměnné v různé velikosti. Recenzenti ostatně tvrdí, že rukojeť vyhoví každé ruce (?), přičemž úchop – prý podobný jako u pistole M1911 – je jistý a spolehlivý. První ostré testy nestranných uživatelů, které proběhly (jak jinak) v USA, reportují o opravdu nápadně nízkém zdvihu ústí hlavně (přední nastavba působí i jako závaží), velmi dobré spoušti a dobré spolehlivosti Hudsonu za normálních podmínek.

Někteří střelci tvrdí, že během celého výstřelu i po něm stále vidí barevnou tečku na mušce.

Ale zmiňují i nějaké ty dětské nemoci. Za prvé – při spuštění v klidové poloze údajně koliduje táhlo spouště se zásobníkem. Při přebití tak vzniká náraz, který se přenáší na spoušť. To samo o sobě by nebylo moc příjemné, ale může prý dokonce dojít až k zablokování doražení nového zásobníku. Výrobce prý o tomto nedostatku ví a pracuje na odstranění.

Větším, a asi i hůř odstranitelným problémem však je zmiňovaná přesnost, respektive spíš nepřesnost střelby. Jeden z amerických testů uvádí, že zkoušená pistole střílela podstatně níž, než kam ukazovala mířidla. Na patnáct metrů dělala rozdíl nějakých 15 centimetrů, což je samozřejmě hodně. Ačkoli pevná mířidla nedávají jednoduchou možnost výškové korekce, náprava tohoto neduhu by neměla dát výrobcí velkou práci, pokud se tedy jedná o chybu systémovou, a ne výjimku zralou na reklamaci. Prostě vyrobí mušku (nebo hledí) o jiné výšce.

■ Vratná pružina z drátu obdélníkového průřezu

Větší problém však představuje to, že z každé skupiny pěti výstřelů jich sice vždy většina skončila v jednom chumlu, ale jeden nebo dva výrazně uletěly jinam, a to i při střelbě ze stoly. Na vině jsou patrně příliš veliké tolerance na kontakt-

HUDSON H9

ráže	9 mm Luger (9x19)
celková délka	194 mm
délka hlavně	109 mm
délka záměrné	159 mm
výška	133 mm
šířka	31,5 mm
hmotnost	0,964 kg
odpor spouště	20–23 N
délka chodu spouště	2,9 mm
kapacita zásobníku	15 nábojů

ních plochách dílů, které se vůči sobě navzájem pohybují. Nezvykle velké vůle údajně vykazuje jak závěr vůči tělu, tak také hlaveň vůči závěru. Když se obě vůle sečtou, tak je to již zřejmě příliš.

Syndrom nových zbraní

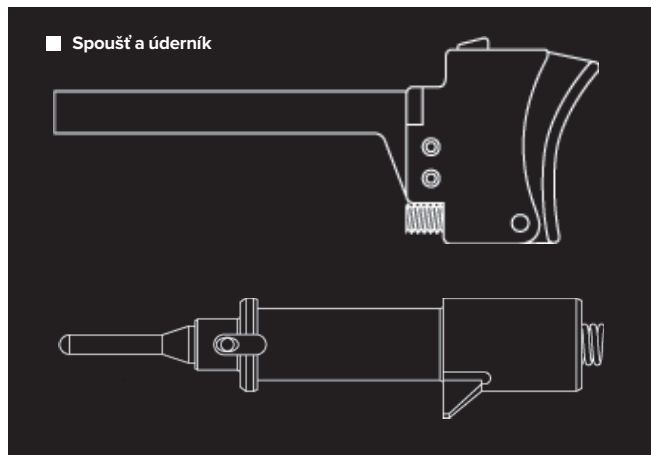
Ačkoliv je pistole H9 deklarována jako modulární, zatím se to týká pouze již zmíněných ovládacích prvků. Výrobce nehovoří o jiných rážích, než je 9 mm Luger, a zatím nejsou k dispozici ani odlišné vzhledové varianty. (Pokud by to tak mělo zůstat, H9 jen těžko udělá nějakou díru do světa.) Nové zbraně uškodilo i to, že po lednovém a únorovém představení nebyla na trhu, přestože Hudsonovi tvrdili, že se vyrábí sériově. Jinak o ní ale mlčeli, a tím samozřejmě také média včetně webových.

Tento syndrom nových zbraní, které prý existují, ale nejsou k mání, ostatně poznali snad všichni významnější výrobci: jen v poslední době Caracal, Remington s modelem R51, SIG Sauer s P320 nebo Glock s Gen 4. V minulosti byl důvěrně známý i České zbrojovce Uherský Brod. Velké zavedené firmy to poškozují, ale pro malé začínající podniky může být syndrom

osudný. Snad to nepotká firmu Hudson, zvláště když od října se už pistole H9 prodávají. Zatím jsou ovšem k dostání jenom v USA a zdaleka ne v každém obchodě.

Cena (MSRP) pistole Hudson H9 je stanovena na 1147 USD, což ji řadí spíš do kategorie těch dražších. Záleží ovšem, s čím srovnáváme. Pokud s plastáky, tak je pistole drahá. Pokud s devatenáctset-jedenáctkami, tak drahá není. A hledat nějaký ekvivalent v „prostřední kategorii“ jde stěží. Pro zajímavost – MSRP celooceťové CZ Shadow 2 je 1299 USD, ovšem CZ 75 B, rovněž na ocelovém rámu, stojí jen něco málo přes 600 USD.

Přes velkolepé představy firmy Hudson vyjádřené na jejich webových stránkách a přes celkem příznivé vyznívající recenze zatím není zřejmé, jak její výrobky přijme americký trh, na němž pak bude záviset celý další osud těchto zbraní. Tamní střelecká veřejnost totiž ve skutečnosti akceptuje klony Coltu 1911 – anebo cokoliv jiného. Řada dosavadních pokusů s „kříženci“ však vyzněla naprázdno. Na českém trhu Hudsony prozatím nejsou, ale při příslušné agilitě našich obchodníků se dá očekávat, že se objeví co nejdříve.

■ Spoušť a úderník